

Ock-Soo Park

lelkész prédikációja

Én is szamaritánus asszony szeretnék lenni

Én szívem legmélyéről vágytam rá, hogy olyan lehessenek, mint a szamaritánus asszony. Ha a leghihetlenebbnek tűnő Igét – ami mégis az Úr szava – mindennél nemesebbnek tartva tudjuk a szívünkbe fogadni, akkor a szamaritánus asszony szépsége nem csak engem és minket, hanem a körülöttünk lévő testvéreinket és lelkészünket, vagyis mindenkit be fog ragyogni. Szívem teljességével sóvárogtam ez iránt. Ha ez a kegyelem áthatná a gyülekezetemet, Koreát és az egész világot, akkor a gyülekezetbe járó testvéreink, továbbá Korea és az egész világ megváltozna. Ebben biztosan hiszek.

Egy testvérasszony, aki engem, a lelkészt megszégyenítette

„Lelkész Úr! A lányom elveszítette a szemüvegét.”

A téli Lelki Gyakorlat befejezése után, a gyülekezet Istentiszteletére ellátogatott egy testvérasszony, aki azon a Lelkigyakorlaton kapott üdvösséget. Először vett részt az Istentiszteleten. Az Istentisztelet után odajött hozzám, hogy a lányáról beszéljen velem. A Lelkigyakorlat egy hete alatt elhangzott Igék a testvérasszony számára nagyon jók voltak, egészen elmerült abban, amit hallott. Miután megszabadult az oly régóta gyötrő bűneitől, kimondhatatlan örömet és hálát érzett.

Miután véget ért a Lelkigyakorlat, éppen hazafelé készülődött, ám egyszercsak észrevette, hogy a lánya szemüvege eltűnt. A hét éves kislánynak annyira rossz volt a látása, hogy Szöulban kellett szemüveget készíttetni neki. Ez egy speciális szemüveg volt, ezzel próbálták gyógyítani a kislány szemét. Igen drága is volt, ráadásul csak rendelés útján lehetett hozzájutni. A testvérasszonyt nagyon rosszul érintette a szemüveg elvesztése.

‘Vajon ki vihette el a szemüveget, éppen egy Lelkigyakorlaton? Ha véletlenül vette volna magához valaki, nyilván rég visszaadta volna.’

A szíve megtelt szomorúsággal. Ám ekkor Isten, a Szent Lélek által új szívet adott neki.

‘Isten nyilván tudott róla, hogy a lányom elveszítette a szemüvegét. Megőrizhette volna, hogy ne vesszen el. Ennek ellenére mégis elveszett? Ez biztosan azt jelenti, hogy a lányomnak többé nincs szüksége szemüvegre. Isten biztosan ezt fogja tenni.’

Ebbéli hitével a testvérasszony odajött hozzám, majd ezt kérte:

- Lelkész Úr! Én úgy gondolom, Isten meg fogja cselekedni, hogy a lányomnak ne kelljen többé szemüveget hordania, úgyhogy kérem, imádkozzon érte. Akkor biztosan így történik.

A testvérasszony hitének bizonyágtételét hallva, nagyon elcsodálkoztam. Most találkoztam vele először, hiszen csak nemrég kapott üdvösséget. Lelkészként igen-igen szégyelltem magam. Majd a kislány fejére tettem a kezem, és imádkoztam:

„Istenem! Adj ennek a kislánynak egészséges szemet, hogy többé ne legyen szüksége szemüvegre. Az anyja hite szerint, kérlek, tedd újjá ezt a kislányt.” – így imádkoztam, majd elbúcsúztunk.

Kb. két hét múlva a testvérasszony felhívott:

- Lelkész Úr! A férjem rettenetesen haragszik rám, amiért nem veszek a lányomnak új szemüveget. Ugyanis a szemorvos múltkor azt mondta, hogy ha a kislány nem fogja hordani a szemüveget, akkor meg kell operálni. Így a férjem képtelen megérteni engem. Lelkész Úr! Rendeljünk szemüveget, vagy ne? Nekem teljesen mindegy, én csak a Lelkész Úr szavát szeretném követni. Hiszek benne, hogy Isten már meggyógyította a lányom szemét.

Akkoriban Kim testvérem, aki szemész-szakorvos, éppen nálunk tartózkodott. Megkértem a testvérasszonyt, hogy este 9 óra tájban jöjjön el hozzánk a lányával. A testvérem, Kim szintén 9 körül érkezett hozzánk a munkahelyéről. Alaposan megnézte a kislány szemét, kb. fél órán keresztül vizsgálta. Aztán egy csodálatos megállapítást hallhattunk Kim testvér szájából:

- Ennek a kislánynak többé nincs szüksége szemüvegre, ugyanis meggyógyult a szeme.

Azon a napon a testvérasszony végtelen hálával és örömmel telve ment haza a lányával.

Isten munkálkodásának, örömének és áldásának szabálya

Azt a tényt fedeztem fel, hogy az én, és üdvözült testvéreim életében, továbbá a Bibliában lévő emberek életében, akik mindig örültek, hálát adtak és különleges, hatalmas munkálkodást tapasztaltak meg, Isten munkálkodása, öröme és áldása nem véletlenül, hanem egyfajta szabály alapján történt.

János Evangéliumának 4. fejezetében található a szamaritánus asszony története. Bárki is tekintsen erre az asszonyra, aki ötször váltott férjet, csakis tisztátalannak és piszkosnak látja. Az asszony egy Sikár nevű városban, egy kútnál találkozott Jézussal. Jézus ezekkel a szavakkal kezdte a beszélgetést:

„Adj innom!”

Egy ideig beszélgettek, majd ezt mondta neki:

„Felele Jézus és monda néki: Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik, valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik, hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.” (Ján. 4,13-14)

A mi gondolataink alapján az asszony ezt gondolhatta volna:

‘Hol találhatnék ezen a földön ilyen vizet? Ugyan, hogy lehetséges, hogy létezik olyan víz, amit csak egyszer kell meginni, és többé nem leszek szomjas? Ráadásul örök életre buzgó víznek kútfejévé válik abban, aki ivott belőle. Nem igaz, lehetetlen.’

Azt hiszem, bármennyi embert is kérdeznénk meg az utcán erről – százat, vagy akár ezret –, mindnyájan kinevetnének, tréfának, viccnek tartanák, vagy hazugnak titulálnának. Ki az, aki Jézus szavát a szívébe fogadná, és ezt mondaná:

– Én szeretnék ebből az élő vízből inni!

Bár lelkes vagyok, mégis bármennyit gondolkodom, én kinevettem volna Jézust, ha ezt mondta volna nekem. Inkább azt mondtam volna Neki:

– Jézusom, ez lehetetlen.

A szamaritánus asszony egy vadidegen férfitől hallotta ezeket a szavakat, akivel először találkozott. Könnyen gondolhatta volna ezt is:

‘Miről beszél? Ez nem igaz. Ez a férfi biztosan élcélődik, csúfolódik velem.’

Nos, mit mondott az asszony? Engem nagyon meglepett a válasza:

„Uram, add nékem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jöjjek ide meríteni.”

Az asszony az Úr szavát egyszerűen, hittel fogadta. A szíve mélyén sóvárogni kezdett az Úr szava, és az élő víz után. Mialatt ezt az Igét olvastam, magam előtt láttam egy képet, melyen nem az asszony ül a kútnál, hanem én, amint Jézussal beszélgetek. Ekkor rájöttem, hogy olyan ember vagyok, aki soha nem képes ugyanolyan szívvel gondolkodni, mint ez az asszony, aki számomra kimondhatatlanul nemes, szép és tiszteletre méltó volt. Én nem voltam olyan, mint ő. Bármit hallottam is, soha nem engedtem, hogy azonnal a szívembe jusson. Először fejben mindig megvizsgáltam, azzal a kis tudással, elgondolással és tapasztalattal, amit eddig szereztem. Amennyiben érthetőnek tituláltam a hallottakat, tapasztalataim szempontjából helyesnek, gondolataim szerint jónak, akkor elfogadtam. Eddig egyszer sem fordult elő, hogy ha a fejemmel helytelennek találtam valamit, azt a szívembe fogadtam volna. Bármit hallok is, mindig csak a fejemig engedtem, nem a szívemig. Csak akkor hagyom, hogy a szívembe jusson, ha a fejemben már megfelelt minden tapasztalatnak és tudásnak. Ilyen ember voltam. Ha Jézus nekem mondta volna azt, amit a samaritánus asszonynak mondott, még a fejemből is kiűztem volna a szavait. Biztos, hogy nem fogadtam volna a szívembe, egyszerűen átléptem volna rajta.

Ezután mélyen elgondolkodtam önmagamról.

‘Az életem során Jézus nem csak arról beszélt nekem, amit a samaritánus asszonynak mondott, hanem sok másról is. Biztos rengeteg alkalommal előfordult, hogy az Úr nemes beszéde nem jutott a szívembe, mert elgondolásaim alapján nem tartottam jónak. Egyszerűen túlléptem rajta, majd elfelejtettem. Ezért nem tudtam soha erős szolgaként szolgálni Istent. Ezért váltam ilyen haszontalan szolgává, mert nem juttattam a szívembe azokat az Igéket, melyek által Isten munkálkodhatott volna bennem!’

A szívem mélyén végtelen megbánást éreztem. Alapos odafigyeléssel, újra olvasni kezdtem a Bibliát. Arra a tényre lettem figyelmes, hogy a Bibliában történő összes munkálkodás úgy történt, hogy a fent említett folyamatot átugrotta.

János Evangéliumának 5. fejezetében Jézus azt mondta a 38 éve betegen fekvő embernek:

„Kelj fel, vedd a nyoszolyádat és járj.”

A 38 éve betegen fekvő ember számára ez szintén lehetetlennek tűnhetett.

‘Ha képes lennék rá, már magamtól felvettem volna az ágyamat, és jártam volna. Ugyan miért fekszem most így? A lábaim olyan merevek, mint egy fadarab. Ez nem megy ilyen könnyen, lehetetlen. Biztos viccelődik velem.’

Biztos, hogy így is gondolkodhatott volna. Ám a 38 éve beteg – hallva az Úr szavát – felállt. Pedig tisztában volt vele, hogy milyen beteg. Tudta, hogy egyedül képtelen felvenni az ágát és gyalogolni, hiszen mozdulni sem bír. Ennek ellenére befogadta Jézus Krisztus szavát, és hittel felállt, függetlenül attól a tényről, melyet olyan jól ismert.

A tíz leprás története szintén hasonló. Jézus azt mondta nekik:

„Elmenvén, mutassátok meg magatokat a papoknak.”

Ábrahám pontosan tudta, hogy majdnem 100 éves, a teste már elöregedett, Sára méhe pedig elhalt. Mégis a szívébe fogadta Isten Igéjét, pedig az merőben különbözött attól, amit Ábrahám tudott, hiszen tény volt.

Isten akkor tud munkálkodni bennünk, amikor a részünkre küldött Ige a szívünkbe érkezik, és ott letelepedik. Ekkor, az Igén keresztül megtörténik Isten munkálkodása.

A Sátán, aki sokáig uralkodott az ember felett

A Sátán valóban nagyon sokáig uralkodott az ember felett. Évezredek át vezette a világban élő embereket, és bizalmatlansággal töltötte meg a szívüket, hogy Isten munkálkodása ne tudjon letelepedni bennük. Minden erejével igyekezett arra tanítani az embert, hogy az ne higgyen senkiben, kizárólag saját magában és tapasztalataiban. Miután megszületünk, minél jobban megismerjük a világot, és minél több emberrel találkozunk, annál inkább megtapasztalhatjuk annak tényét, miszerint az ember megbízhatatlan. Ezért mindnyájan csak saját magunkban bízunk. A saját szívünkön, gondolatunkon és tapasztalatunkon kívül, szinte semmit sem vagyunk képesek elfogadni. Ilyenné tette a Sátán az embert. Az emberek helyesnek ítélik saját helytelen döntéseiket, és bíznak a tapasztalataikban, véleményükben. Amikor Isten – akinek a nagysága és hatalma számunkra elképzelhetetlen – munkálkodni szeretne, mi csak azért utasítjuk el Őt, mert az Igéje nem tetszik nekünk.

János Evangéliumának 3. fejezetében Jézus Nikodémussal beszélgetett. Nikodémus kitartott szegényes kis tudása és tapasztalata mellett, és szembe szállt Jézussal. Jézus számára ez igen szívfájdító volt, így csak ennyit mondott neki:

„Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket?”

János Evangéliumának 11. fejezetében Jézus ezt mondta Mártnak és Máriának, mielőtt Lázárt feltámasztotta:

„Feltámad a te testvéred.”

Ám ők továbbra sem hitték el, amit Jézus mondott. Majd Jézus a sírhoz ment, és így szólt:

„Vegyétek el a követ.”

Erre ők így válaszoltak:

„Uram, immár szaga van, hiszen negyed napos.”

Ez azt jelentette, hogy már elpusztult, ezért van szaga. Miért kellene elvennünk a követ? Ha pedig elveszük a követ, ugyan mit akarsz tenni?’ János Evangéliuma a 11. fejezetben, a későbbiekben is írt olyan emberről, aki elutasította Jézust.

Mit jelent Istent tisztelni?

Amikor a testvérasszony lányának elveszett a szemüvege, először bosszankodott: ‘Most mit tegyek? Elveszett a lányom méregdrága szemüvege. Biztosan magához vette valaki. De miért nem adja vissza?’ Természetes és normális, ha valaki így sopánkodik és háborog. Ám a testvérasszony szívében akkor más gondolat támadt. ‘Amikor a lányom elveszítette a szemüveget, Isten is biztosan tudott róla. Ha Isten segített volna, nem veszett volna el a szemüveg. De akkor miért hagyta, hogy a szemüveg elvesszen? Isten tette ezt, hogy a szemüvegnek nyoma vesszen. Ám ha Isten ezt tette, akkor azt is szeretné megtenni, hogy a lányomnak többé ne kelljen szemüveget hordania, és a szeme meggyógyuljon. Többé ne legyen szüksége szemüvegre.’

Hit költözött a szívébe. A testvérasszony nemrég kapott üdvösséget, lelkiileg még igen kicsi volt, mégis ilyen nemes hit volt a szívében. Ilyen szív nem található bárkiben. Az Istenben hívő ember jellemzője, hogy Isten erejébe kapaszkodik. Persze olyan emberek is vannak, akik azt sem hiszik el, ami hihető. Viszont akadnak olyanok, akik azt az Igét is Isten Igéjeként hiszik, ami emberi szemmel nézve lehetetlennek tűnik. Ezek az emberek tisztelik Isten Igéjét, és sokkal hatalmasabbnak tartják, mint a saját tapasztalatukat, tudásukat, gondolatukat és véleményüket. Jóllehet a saját gondolatuk alapján nem tűnik jónak, mégis hittal fogadják Isten Igéjét.

A szamaritánus asszony végtelenül szép hite

János Evangéliumának a 4. fejezetében lévő szamaritánus asszony a kútnál történő rövid beszélgetés közben megváltozott. Aztán haza ment, és kezdte hirdetni Jézust. Nos, csodálatos

módon, szavai hallatán igen sok szamaritánus ment a kúthoz, akik Jézussal találkozáskor üdvösséget kaptak.

Nekünk akkor is sokat kell beszélnünk, és magyarázunk, ha egy csak embernek hirdetünk Evangéliumot. Kinyitjuk a Bibliát, példákat mutatunk belőle, mégsem olyan egyszerű egy-egy embernek üdvösséget kapni. Valóban nehéz. De a szamaritánus asszony Jézussal való találkozásakor üdvösséget kapott, majd azonnal elment Evangéliumot hirdetni. Így sokan üdvösséget kaptak, és visszatértek az Úrhoz.

A történetet látva, a szamaritánus asszony hirtelen nagynak, szentnek és szépnek látszott nekem. Ez a megáldott asszony, Jézus hihetetlennek tűnő szavát hittől fogadta a szívébe. Isten ezért arra választotta ki őt, hogy János Evangéliumának egy fejezetében ilyen „szép asszonyként” szerepeljen.

Nagyon sokan képtelenek átlépni a gondolatuk határát, amikor Isten Igéjét hallják. Csak akkor fogadják el Isten Igéjét, ha az követi az ő helyzetüket. A szamaritánus asszony nem ilyen volt, ezért tudott olyan végtelenül szépnek látszani. Miután megismertem a szamaritánus asszonyt, magamra és a gyülekezetünk testvéreire tekintettem. Bizony nagyon elszégyelltem magam, hiszen a szamaritánus asszonyhoz képest nekünk rengeteg hiányosságunk van.

’Óh, hát ezért nem lehettem én Isten erős szolgája! Ezért nem tudott Isten erősen munkálkodni a testvérem életében! Ezért nem tudott Isten Szent Lelke munkálkodni annak az embernek a szívében!’

Most én is szamaritánus asszony szeretnék lenni. Én is 38 éve beteg szeretnék lenni. Akinek olyan hite van, mint neki, annak miért lenne probléma, hogy nem tud egyedül megmozdulni? Miért lenne probléma, hogy már ötször cserélt férjet? Ha én olyan ember lennék, mint a szamaritánus asszony, aki a saját gondolatától függetlenül, egyszerűen hallgatja az Úr szavát, továbbá nem számítana, hogy a hallott Ige a saját véleményem szerint jó vagy rossz, hanem hittől befogadnám, akkor lehetnék én beteg, miért lenne probléma? Ha műveletlen vagyok, miért lenne probléma? Ha hitvány vagyok, miért lenne probléma? Ha ellenség vesz körül, miért lenne probléma? Ha sok problémám van, az miért lenne probléma?!

Amennyiben a szívemben Isten Igéje elevenen munkálkodik, Jézus megtart engem és vezet, akkor semmi nem jelenthet problémát. Csak azoknak embereknek okoz gondot egy betegség, adósság, gyarlóság, szegénység vagy tudatlanság, akik elutasítják Isten Igéjét, mert nemesebbnek tartják a saját véleményüket. Aki a mindenható Isten Fiával, Jézus Krisztussal együtt él, semmi sem jelenthet problémát. Én szívem legmélyéről vágytam rá, hogy olyan

lehessek, mint a samaritánus asszony. Ha a leghihetlenebbnek tűnő Igét – ami mégis az Úr szava – mindennél nemesebbnek tartva tudjuk a szívünkbe fogadni, akkor a samaritánus asszony szépsége nem csak engem és minket, hanem a körülöttünk lévő testvéreinket, és lelkészünket, vagyis mindenkit be fog ragyogni. Szívem teljességével sóvárogtam ez iránt. Ha ez a kegyelem áthatná a gyülekezetemet, Koreát és az egész világot, akkor a gyülekezetbe járó testvéreink, továbbá Korea és az egész világ megváltozna. Ebben biztosan hiszek.

Akiben Isten munkálkodni tud

Az a Jézus, aki a samaritánus asszonnyal, és a 38 éve beteggel beszélt, még ma is a szívünkhöz szól, az Ó és Újszövetség 66 könyvén keresztül. Azt kívánom, hogy az olvasóink is olyan legyenek, mint a samaritánus asszony. Azt kívánom, hogy amikor kinyitjuk a Bibliát, olyan hitet nyerjünk, mint a samaritánus asszony, akivel Jézus beszélt. Ha az Úr ugyanúgy tudna szólni egy-egy emberhez, akkor mindegy lenne, hogy a szavai milyenek, tetszenek e vagy sem. A gondolatainktól függetlenül belőlünk is kicsalogatnák azt a választ, amit a samaritánus asszonyból:

„Uram, add nékem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jöjjek ide meríteni.”

Azt kívánom, hogy miként a samaritánus asszony által történt munkálkodásnak köszönhetően – felismerve az Urat – sok ember üdvösséget kapott, úgy általunk, egy-egy ember által is ugyanúgy munkálkodjon az Úr, és sokan részesüljenek üdvösségben. Aki a saját gondolatától függetlenül, hittel fogadja Jézus szavát, nem csak ő maga fog megváltozni, hanem a környezetében élő sok-sok embert is meg fogja változtatni. Azt kívánom, hogy legyünk mindnyájan olyanok, akikben Isten munkálkodni tud.